

гории: почетни, действителни, обикновени и съревнователни. Въвеждането на степен "съревнователен" член е нов момент, непознат в структурата на останалите опълченски дружества. Според допълнително уточнение това са "всички ония, които внасят волни помощи".⁷ В устава е направено добро разграничаване в длъжностите на членовете на настоятелството и на задълженията, които те носят, определен е точният размер на отпусканите безвъзмездни помощи за бедни семейства на опълченци, начините за доставяне на финансови средства и т.н. Отделно в Правилника за вътрешния ред са детайлизирани всички страни от дейността на дружеството.

Вътрешни противоречия, неизгладени лични отношения, проява на изрядност към членовете и структурните елементи на дружеството или пък тенденция на оживление и активизиране на дейността му, са причина през януари 1885 г., само три месеца след учредяването и избора на ръководство, поборниците и опълченците в Русе да бъдат свикани на ново общо събрание. На него съставът на настоятелството частично е подменен и допълнен, като броят на членовете му - девет, е съобразен с изискването на приетия устав. П. Хитов остава и в този състав на настоятелството.

Така конструирано, поставило дейността си върху програмни документи, Поборническо-опълченското дружество в Русе пристъпва към реализиране на намеренията си, заявени при неговото учредяване. Първата публична изява, която то предприема, е свързана с пренасяне костите на Г. С. Раковски от Румъния в България. Значимостта на това действие скоро прехвърля чертите на града и придобива общонационален отзвук. Решението за него, взето на общо дружествено събрание през февруари 1885 г. гласи: "... да се принесът костите на покойния Народен поборник Раковский из г. Букурещ в г. Руссе, гдето да останат докато общото мнение се произнесе где именно да се погребът, за което да се молят всички патриоти Българи да си дадат мнението чрез печата и след това Дружеството да постанови вторично."⁸ Едва ли трябва да се разглежда като случайно съвпадение на факти обстоятелството, че инициативата за подобно начинание произлиза точно от Русе. В настоятелството на Русенското поборническо-опълченско дружество влизат двама близки до Раковски дейци: Панайот Хитов и Филип Тотю. П. Хитов сравнително късно се среща с Раковски - през май 1866 г.⁹ Но след това близо година те са почти непрекъснато заедно: при емигрирането на Раковски от Букурещ през Браила и Галац в Русия през лятото и есента на 1866 г., по-късно, когато отсядат в Киприяновския манастир близо до Кишинев, и само липсата на достатъчно средства попречва на П. Хитов да придружи Раковски до Одеса. Установеният контакт между двамата оставя траен отпечатък върху войводата. Съпреживяното време е наситено с разговори и планове за народната революция, с разочарования от стари "другари". Но войводата, зает с народни дела и с осъществяването на програмата за народно освобождение, не е при леглото на смъртно болния Раковски. За смъртта му научава от телеграма, изпратена му от Н. Балкански в Белград.¹⁰

Със сигурност може да се предполага, че мнението на П. Хитов е било опре-